

Posudek vedoucího diplomové práce Evy Merhautové

Absurdita násilí v moderním hispanoamerickém dramatu

Práce Evy Merhautové je cenná již volbou tématu; moderní dramatická tvorba jako by stála poněkud stranou našeho literárního zájmu a z divadelní tvorby Hispánské Ameriky se do českého prostředí dostává jen velmi málo titulů a inscenací. Autorka tedy pracuje s texty nepřeloženými, a jak sama podotýká bohužel s díly, která neviděla uvedena na scéně. Jejím cílem je tedy zkoumání textů a samozřejmě souvislostí, za jakých vznikly.

Zvolila kategorii absurdního dramatu a vybrala tři díla, v nichž se tato absurdita pojí především se zobrazením násilí a ponižování postav: *Falsa Alarma* (Planý poplach) Virgilia Piñery, *Los Siameses* (Siamčata) Griseldy Gambaro a *La noche de los asesinos* (Noc vrahů) Josého Triany.

Druhá kapitola se věnuje absurdnímu divadlu a jeho projevům v hispanoamerických literaturách. Eva Merhautová proplouvá úskalími spojenými s definováním tohoto druhu dramatického žánru bravurně. Opírá se o klasické studie, o dobový myšlenkový kontext a v neposlední řadě zmiňuje autory, kteří jsou považováni za průkopníky: August Strindberg, Alfred Jarry aj. Podstatné je ale pro ni nalézt základní, definující rysy absurdního dramatu, ab je poté mohla nalyžovat ve zvolených hispanoamerických textech; jsou to: popření děje, narušení komunikativní funkce jazyka a až systematické rozvrácení postav. V další kapitole ve zkratce, ale zajímavě pojednává počátky absurdního dramatu v Hispánské Americe.

Stěžejní část tvoří analýza zmíněných tří dramatických textů, které jsou dobře vybrány, neboť každý vznikl v jiné době a absurdita je v něm pojednána jinak a zaměřuje se na jiné téma a fenomén. Autorka dramata zasazuje do kontextu tvorby a názorů autorů a posléze přistupuje k detailnímu rozboru promluv postav, scénických poznámek, rekvizit a lokace. Poukazuje na vyprázdňenost jazyka (především u Piñery), hrůznost násilí a bezmoci vůči němu (u Griseldy Gambaro) či dětskou hru na zločin a metadivaldo (José Triana). Ve všech zkoumaných textech nalézá ony klíčové prvky divadelní tvorby, kterou považujeme za absurdní (byť někteří autoři toto pojmenování odmítají). Eva Merhautová ale ukazuje, jak hispanoamerické moderní drama v mnoha případech i v rámci absurdna reaguje na konkrétní společenské problémy a zobrazuje politické problémy dané země.

Eva Merhautová předkládá dobře zvládnutý odborný text založený na četbě a interpretaci zvoleného korpusu literárních textů a na práci se sekundární literaturou. Na diplomové práci je vidět velké zaujetí a to, jak ji téma bavilo. Po jazykové a stylistické stránce je práce výborně zvládnutá, jen pozor na používání zájmen svůj/můj (např. s. 13 „neuvědomují si hranice mezi jejich osobností“).

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení *výborně*.

